

*Лъвъ и заякъ.*

Лъва кѣту търсяше що-годѣ за обѣдъ, съглѣда единъ заякъ че спи въ оранъ-тѣ, можяше лѣсно да го долови и да го изядѣ, нѣ понѣже видѣ по-далѣчь единъ рогачъ, втурна се да го гони него. Заяка ся разбуди и ся скры, а рогача и той отбѣгна. Тогыва лъва ся върна да докопа заяца, нѣ намѣри мѣсто-то му истинало; захвана да си лижи устны-тѣ да клюмва съглавж: глѣдашь какъвъ ми е ума; искамъ рогачъ, нещѣ заяць!—

Това е противъ лакомство-то; кой-то избира прѣмира. Кой-то търси диво-то изгубва питомо-то.

*Лѣсица и дървена глава.*

Лѣсица-та влѣзла въ единъ дърводѣлскый дигенъ, и тукъ намѣрила една дървинѣ главѣ, хубавѣ изработена. Кѣту ѣ обръщала и глѣдала, намѣрила ѣ за много прилична на глѣдъ. Най-послѣ кѣту нечюла отъ неѣ никаквѣ думѣ, сложила ѣ и рѣкла: Каква хубава глава безъ мозъкъ!—

Това приличя на онѣзи, кои-то си гыздавятъ тѣло-то съ хубавѣ примѣнѣ, а пакъ мозъка съ глупость.